

BẠN CŨ, QUÊ XƯA & NỖI NHỚ

*Tôi vẫn thường mơ về quê cũ
tìm lại quán nhỏ góc đường xưa
bạn bè thưở trước ngồi tâm sự
ngày buồn, quán vắng, ngoài chiều mưa*

*Bạn tôi thưở ấy chỉ hai thằng
đi lính ra trường trấn biên-cương
hè xưa một buổi chiều đổ lửa
một thằng anh dũng đã tử thương*

*Tháng tư giặc đến đành ly-tán
đưa trốn vào rừng, đưa ra khơi
chiều trông ra biển sầu muôn vạn
ôi oán cao xanh bỗng đổi đời.*

*Bạn cũ, quê xưa đã xa vời
đem thân lũ-thứ phiêu bạt trôi
trời xanh nào biết lòng ta dấy
lên một nỗi buồn thảm khôn nguôi.*

SVT